

88670

Storsjön

Är en för vår del alldeles "färsk" sjö, belägen intill Möklinta. Trots att ännu endast ett fåtal exkursioner gjorts vid denna sjö har redan många intressanta arter noterats.

Till karaktären är den slättsjö av den större sorten, i stil med Fläcksjön. Dock har inte Storsjöns igenväxtning gått lika långt som i Fläcksjön. Den består i stora drag av en större öppen och djupare yta med ett flertal vikar med tämligen breda och täta vassar. Naturen runt sjön växlar från låglänt slättbygd med stora madängar och lummiga lövskogsdungar till höglänt barr- och blandskog.

Sjön huser de flesta arter som är typiska för en mellansvensk fågelsjö, men endast i ringa antal. Ingen häckfågel, utom skäggdoppingen möjligen, förekommer i något större antal. Under våren däremot kan man se rejäla flockar av änder i sjöns vikar. Uppåt 100-talet bläsänder och vigg rastar då. Årta, brunand, skadand och rörhöna ses regelbundet och får anses tillhöra de stationära arterna. Stjärtand har setts någon gång under våren, liksom även salskrake. Den sistnämnde har även setts på senhösten tillsammans med ett 60-tal storskrakar och en småskrake.

Bruna kärrhöken har påträffats häckande en gång, och trol. gör den så varje år. Fiskgjusar, lärkfalk och sparrvhök är andra rovisar som jagar vid sjön. Kattugglan verkar ha en god stam. Rapphönan tycks fortfarande ha en liten stam på åkrarna intill sjön. Gråtrut häckar med åtminstone ett par. Fisktärnan är tämligen allmän och skrattnäsarna finns i två kolonier, med den största i SÖ delen.

Det sträck som passerar över Storsjön under våren är sannolikt en fortlöpande av sträckat över Gussjön och Fläcksjön. Det största sträckat från dessa sjöer går dock mot norr över färnebo. Detta gäller troligen främst simfåglar och vadare. I maj påträffas en del tillfälliga, oftast överflygande vadare så som svart-, gluttsnäppor, rödbenor, mosnäppa, kärrsnäppa och brushane. Rödbenan lär ha häckat för några år sedan.

De yppiga dungarna runt sjön bjuder ofta på arter som härmsångare, svarthättor och trädgårdssångare, samt någon gång rosenfik och näktergal. Liten flugsnappare har hörts en gång.

Ett fågeiltorn vid Storsjön vore kanske motiverat, med tanke på att man har ganska dålig överblick av vikarna. Detta är tyvärr rätt svårplacerat, då fågellivet inte är koncentrerat till någon enstaka vik; utan är tämligen jämt fördelat efter sjöns östra och norra sida.

Stefan

TRANORNA PÅ SALADAMMFÄLTEN

88071

Då man i fågelkretsar talar om marker som Solinge eller Olsbogårderna, förknippar de flesta dessa med stora flockar rastande tranor. Nämner man däremot Saladamm torde det stora flertalet stå frågande.

Saladammfälten utbreder sig från norra delarna av Sala mot norr upp till byn Saladamm och mot nordost till gårdarna Kappalbo och Skälby. Från normalt omkring den 20/4 och en till två veckor framåt rastar här tranor i stor mängd. Antalet fluktuerar mycket år från år troligen främst beroende på väderförhållandena. Som mest har år för år rastat:

1967	ca 210-220 ex
1968	ca 400-500 ex
1969	24 ex (lär ha funnits en större flock en kort tid)
1970	14 ex
1971	ca 320 ex
1972	ca 160 ex
1973	76 ex

Sträcket förbi Saladamm är en fortlöpare av Solingemarkerna. Detta visar många sträckobservationer. Efter Saladamm fortsätter flockarna mot N eller ND. Var dessa sedan tar vägen och varifrån de kommer söder om landskapet är frågor som kanske inom en snar framtid kommer att besvaras av fågelkännaren P.O. Swanberg, vilken håller på med en riksomfattande undersökning.

Stefan